

Szmodits Zoltán még magányosabban halt meg, mint Juhász Gyula. S bár, mint írtam, még sok mindent érdemes lesz róla megtudnunk, a Juhász-életmű ismerői számára a lépésről lépésre előkerült adalékok mozaikjaiból bizonyára elégséges kép kerekedett ki róla. Bevezetőül idéztem az *Orbán lelkét* keretező motívumot: Juhásznak versben, prózában kedvelt szállóigéje volt ez a Hippokratésztől származó, Seneca megfogalmazásából ismert mondás: *Ars longa, vita brevis*. Vigasza az élet mostohasága ellen. A kisregény közepe táján is ezt adja műve legkedvesebb főalakjának, Szimáknak szájába:

— Múlik az élet, örök a művészet! — sóhajtotta minden meggyőződés nélkül Szimák Zoltán, és az égre nézett, amelyen éppen akkor gyúltak ki az első csillagok.

